

δαμινά ἐγροικούδονε ἡ φωνή του Σητ. "Ηκουσα ἕνα χτύπο, δαμινά - δαμινά Κρήτ. Δαμινά - δαμινά σ' ἀκούω αὐτόθι.

δαμινός ἐπίθ. Κρήτ.

Τὸ Ὑστερυβυζαντ. ἐπίθ. δ α μ ι ν ό ς. Βλ. Φορτουν. (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ., 216) «καὶ φωνές δαμινές τῷ γυναικῷ καὶ κοπελλιῷ» καὶ εἰς Ἑρωτοκρ. Β, 708 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.) «κι ἂν ἤσυρε καὶ δαμινὴ φωνή, δὲν ἐγροικῆθη». Κατὰ Γ. Χατζιδ., Ἐπετ. Φιλοσ. Σχολ. Πανεπ. Θεσσαλον. 1 (1927), 33 κέξ. ἐκ τοῦ Ἑλληνιστ. ἐπίθ. ο ὕ δ α μ ι ν ό ς.

Ὁ ἐλάχιστος, ὁ ἀμυδρῶς θεώμενος ἡ ἀσθενῶς ἀκουόμενος: "Ηκουσε ἕνα δαμινό - δαμινό χαρχαλαμέδο (= ἐλαφρὸν θόρυβον) Ἐκεῖ πάνω μιὰ δαμινὴ - δαμινὴ φωθιά Συνών. ἄ τ ο ν ο ς, σ ι γ α ν ό ς, ψ ι θ υ ρ ι σ τ ό ς.

δαναῖδα ἡ, Θράκ. (Αἰν.) δαναῖδα Μακεδ.—Λεξ. Βάιγ. Κορ. "Ατ. 5, 49 Μπριγκ. Βλαστ., 461 νδαναβία Κάρπ. ("Ελυμπ.) ταναβία Κάσ.

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. δ α ν α ῖ ς. Ὁ τύπ. δ ε ν α ῖ δ α καὶ εἰς Σομ.

Τὸ φυτὸν Καλαμίνθη ἡ νεπέτη (Calamintha nepeta) τῆς οἰκογ. τῶν Χειλανθῶν (Labiatae) ἐνθ' ἂν.: Λούνοντ-ται με τήτ-ταναβία τῶν μεγαλώνουν τῶ ὅλα τὰ μαλ-λιὰ Κάσ. Συνών. ἄ γ ρ ι ο ρ ῖ γ α ν η 1α.

δανείζω κοιν. καὶ Καλαβρ. (Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.) Πόντ. ('Ιμερ. 'Ινέπ. Χαλδ.) δανείζου κοιν. βορ. ἰδιωμ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) δανείδζω Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ.) δανείζ-ζω Καλαβρ. (Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Κάλυμν. Κῶς Μεγίστ. Χίος (Καρδάμ.) δανείδζω Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλίν.) τανείδζω Ἀπουλ. (Καστριν. Μαρτ.) δανείντζω Ἀστυπ. Σίφν. δανεί-τζω Χίος διανείζω Πόντ. (Οἶν.) δανείζω Πόντ. (Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ. κ.ά.) δανείν-νον Λυκ. (Λιβύσσ.) βανείζω Κάρπ. βανείντζω Κάρπ. 'ανείζω Κάρπ. Κύπρ. 'ανείδζω Κάρπ. ("Ελυμπ.) δανείζουρ ἐν Τσακων. δαν'ζου Πάρ. (Λεῦκ.) Πα-ρατ. δάνειg-γα Ἀπουλ. (Στερνατ.) Ἀόρ. ἐδάνειζα Πόντ. (Οἶν.) ἐδάντσα Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. κ.ά.) ἐδάνεια Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) δάν'σα Καππ. ('Αραβάν.) Ὑπερσ. ἡμ-μον δανείονδα Καλαβρ. (Βουν. Χω-ρίο Ροχούδ.) εἶχα δανείοντα Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλίν.) Προστ. ἄορ. δάνεισο Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) δάνειζον Πόντ. δάντζον Πόντ. (Τραπ.) δάνεισο - δανείσετε Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολ-λίν.) δάνειε - δανείετε Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) Ἀπαρ. ἄορ. δανεί Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Χωρίο Ροχούδ.) δανείσει Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Τσολ-λίν.) Μετοχ. ἐνεστ. δανείδζονδα Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ.) δανείδζοντα Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλίν.) ἄορ. δανείονδα Καλαβρ. (Βουν. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) δανείνδα Καλαβρ. (Γαλλικ.) δανείοντα Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλίν.) Μέσ. δανείδ-ζομαι Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ.) δανείσκομαι Πόντ. (Κο-τύωρ.) δανείσκουμαι Πόντ. ('Αργυρόπ. "Οφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) διανείσκομαι Πόντ. (Οἶν.) Παρχτ. ἐδανείσκου-μ'νε Πόντ. (Χαλδ.) Ἀόρ. ἐδανείστα Πόντ. ("Οφ. Τραπ. κ.ά.) ἐδιανείστα Πόντ. (Οἶν.) δανείστα Καππ. ('Αραβάν.) ἐδα-νείστηνα Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) ἡδανείστημο Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. κ.ά.) ἐδα-νείστημα Νάξ. ('Απύρανθ.) Ὑπερσ. ἡμ-μον δανειστώνδα

Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) Προστ. παθ. ἄορ. δάνειστα - δανεισῆτε Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) Ἀπαρ. δανείσ'ναι Πόντ. (Τραπ.) δανεισῆ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) Μετοχ. παθ. ἄορ. δανειστώνδα Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) παθ. παρακ. δανειμ-μένο Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.)

Τὸ ἀρχ. ρ. δ α ν ε ῖ ζ ω. Διὰ τοὺς τύπους τ α ν ε ῖ δ ζ ω, δ ἄ ν ε ι g-γ α, ἐ δ ἄ ν ε ι α, δ α ν ε ῖ ω, δ ἄ ν ε ι ε - δ α ν ε ῖ ε τ ε, δ α ν ε ῖ ο ν δ α, δ α ν ε ῖ, δ α ν ε ῖ ν δ α, ἐ δ α ν ε ῖ σ τ η ν α καὶ ἡ δ α ν ε ῖ σ τ η μ ο βλ. Α. Καραναστ., Λεξ. Ἑλλ. ἰδιωμ. Κάτω Ἰταλ. εἰς λ. δ α ν ε ῖ δ ζ ω.

1) Δίδω τί ἐπὶ ἐπιστροφῇ κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Μαρτ. Στερνατ. Τσολλίν. κ.ά.) Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.) Πόντ. ('Ιμερ. 'Ινέπ. Κοτύωρ. Οἶν. "Οφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: Δανείζω λάδι - ἀλεύρι - ψωμί. Τοῦ δάνεισα τὴν ὀμπρέλα μου καὶ μοῦ τὴ γύρισε σὲ κακὰ χάλια. Δανείστηκε τὸ φουστάνι τῆς φιλα-νάδας τῆς καὶ πῆγε 'ς τὸ χορὸ κοιν. Δὲ δὰ δανείζω 'γὼ τὰ δικά μου τ' ἀνάχρεια (= οἰκτικὰ σκεύη) Πελοπν. (Γαργαλ.) Ἄ δὲ μοῦ δανείσης ἀλεύρι νὰ πάω νὰ ζυμώσω τῷ παιδιῷ μου, δὲ φεύγω Νάξ. ('Απύρανθ.) Ἦρτε καὶ τὸν ἐδάνεισα μιὰ ὀκὰ λάδι Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Δάνεισέ μου ἕνα ψωμί καὶ αἶριο, ποὺ θὰ ψῆσον, ζε τὸ φέρον (ζε = σέ, σοῦ) αὐτόθι. Τό 'χαμε δανειστοῦμε τὸ κριθάρι (=τὸ εἶχαμε δανεισθῆ) Σῦρ. Μ' ἐδά-νεισε λιγούλι ψωμί κ' ἔτσι θὰ περάσω τὴν ἡμέρα Πελοπν. (Βερεστ.) "Οταν ἔης λιχῶνα, μὴ δανίης ἀλάτ' Ἦπ. (Δωδών.) Δανείζ-ζεις μου τὸ β-βωλόσυρό σ-σου γιὰ καμινιάβ-βδομάα; Κῶς. Ἦρτασιν-νὰ τῷ δ-δανείω τὸ βραστάρι (ἦρθαν νὰ τοὺς δανείσω τὸ καζάνι) Γαλλικ. Ἐδάνεια τὸ σπωμί 'ς τὴν γει-τόνισ-σα (ἐδάνεισα τὸ ψωμί εἰς τὴν γειτόνισσα) αὐτόθι. Μοῦ 'χε δανείσοντα μιὰ ρ-ρουβάνα (μοῦ εἶχε δανείσει ἕνα κριθινο ψωμί) Μαρτ. Δάνεισέ μ-μου ἄλλιο ἀλάδι κι αἶριο σοῦ τὸ δίω (δάνεισέ μου λίγο λάδι καὶ αἶριο σοῦ τὸ δίνω) Στερνατ. Ἐδα-νείστηνα ἕνα μαχαίρι Μπόβ. Σὰ δανείδκεσαι, νὰ γίν'νταν λό-για (ἔταν δανειστῆς, θὰ δημιουργηθοῦν παρεξηγήσεις) Οἶν. Πόσα θρακὰλὰ ἐδανείστες με (θρακὰλὰ=ἀθρακάρια ἡ ποσό-της ἀνθράκων ἡ περιεχομένη εἰς ἕν πτύον) Τραπ. Ἐδανείστα ἕνα χοινίκ' τσουπάδ' (ἐδανείσθην ἕνα χοινίκι ἀραβόσιτον) "Οφ. || Φρ. Ἀγία Κατερίνη τὸ δανείζεται τὸ νερό (κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, 25 Νοεμβρίου, συνήθως βρέχει) Πελοπν. (Δημητσ.) Δανείζω τὸ ἄρον (προσκολλῶ πρὸς θηλασμόν ἄρνιον εἰς προβατῖναν ἡ ὁποία ἔχασε τὸ ἰδι-κόν της) Σκῦρ. Δὲ δανείζει τίς θέρμες του! (ἐπὶ φιλαργύρου, ὅτι δὲν δανείζει οὔτε τὰ εἰς αὐτὸν δυσάρεστα) Πελοπν. (Γορ-τυν. Λάστ.) Συνών. Φρ. Δὲ δ ἰ ν ε ι τ' ἄ γ γ ἑ λ ο υ τ ο υ ν ν ε ρ ό. || Παροιμ.

Ἄν εἶχε ἡ κουρούνα γνώση, | θὰ μᾶς δάνειζε καμπόση (ἐπὶ τῶν ἀνοήτων) Νίσυρ. Ἦ παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Δανείσετε χηράδες τῷ νιόπαδρῳ φιλι (ἐπὶ προσώπων τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ ἔχουν τὰ πάντα, ζητοῦν ἀπὸ ἄλλους ποὺ ἔχουν ὀλιγώτερα) Νάξ. ('Απύρανθ.) Συνών. παροιμ. Β ό η-θ α μ ε, φ τ ω χ έ, ν ἄ μ ἡ σ ο ὕ μ ε ἰ ἄ σ ω. Γυναῖκα, πότε ζήμωσες;—Τότε ποὺ δανείστηκα (ἐπὶ πτωχαλαζόνων, τῶν ὁποίων αἱ ψευδεῖς καυχῆσεις ἀποκαλύπτονται εὐκόλως) Ζάκ. Ἐγὼ φοφῶ γιὰ τὸ ψωμί κι ὁ ἄντρας μου τὸ δανείζει (ἐπὶ τῶν δαπανώντων χάριν ἐπιδείξεως ἐνῶ πένονται) Χίος. Ἦ παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. "Οσο εἶχα κ' ἔτρωγα, νό-μιζα πὼς ὁ θεὸς μ' ἐδάνειζε (ἐπὶ τῶν ἀπερισκέπτων ὀφει-λετῶν, οἱ ὁποῖοι ξοδεύουν ἀνέτως τὰ δανεισθέντα, χωρὶς νὰ

